

3. Белозеров Ю.Н. Незаконный оборот огнестрельного оружия, боеприпасов, взрывчатых веществ и взрывных устройств. Научно-практическое пособие / Ю.Н. Белозеров, Е.А. Нагаев. - М.: Юрид. лит., 2000. - 208 с.

4. Дильдин Ю.М. Взрывы и обнаружение взрывных устройств (Вопросы организации и методики работы): Методич. рекомендации / Ю.М. Дильдин, А.Ю. Семенов, А.А. Шмырев. - М.: ВНКЦ МВД СССР, 1991.

Ремега В.В., старший інспектор групи соціально-гуманітарної роботи юридично-психологічного факультету НАВС

Сучасний стан застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів і зброї до засуджених у місцях позбавлення волі

У наукових джерелах під станом розуміють обставини, умови, у яких хто-небудь, що-небудь перебуває, існує; ситуація, зумовлена певними обставинами, умовами, а також сукупність ознак, рис, що характеризують предмет, явище в даний момент відповідно до певних вимог щодо якості, ступеня готовності [1, с. 634].

Тенденція - це напрям розвитку чого-небудь [1, с. 663].

Саме ці теоретичні засади й були використані при висвітленні даного питання. На переконання А.П. Закалюка, зазначені показники підлягають вимірюванню для отримання уявлення про розміри певного явища, міру здійснюваності, ймовірність та величину майбутнього вияву, а також для розроблення відповідно до цього предметних заходів щодо запобігання та протидії негативним виявам (тенденціям) [2, с. 156].

Аналіз випадків застосування в Україні заходів фізичної сили, спеціальних засобів і зброї до засуджених у місцях позбавлення волі показав, що їх кількість та структура щорічно залишається сталою, тому для дослідження був вибраний один із статистичних періодів - 2014 р. (один із останніх звітних років) [3].

Як показали результати вивчення матеріалів, пов'язаних із застосуванням до засуджених у місцях позбавлення волі визначених у ст. 106 КВК України заходів і засобів приборкання, найбільша кількість таких випадків мала місце у виправних і виховних колоніях Волинської (26 випадків у загальній кількості застосованих спеціальних засобів і фізичної сили); Житомирської (21); Сумської (18); Вінницької (17); Львівської (12); Миколаївської (10); Запорізької (9) та Київської (8) областей.

У розрахунку на 1 тис. засуджених до позбавлення волі найменше застосовував спеціальні засоби і фізичну силу персонал ДКВС України в Харківській (1,6 випадків), Луганській (2,2); Рівненській (1,9) та Черкаській (1,8) областях.

Як показали результати цього дослідження, серед усіх визначених у Законі заходів і засобів безпеки найбільш розповсюдженим у структурі всіх

застосувань фізичної сили та спецзасобів є застосування до засуджених у місцях позбавлення волі наручників.

Основним приводом для застосування наручників до засуджених у місцях позбавлення волі стало: а) вчинення цими особами фізичного опору (щорічно більше 360 випадків або 62 % від загальної кількості фактів, пов'язаних із застосуванням даного спецзасобу); б) спроба вчинення членушкодження чи самогубства з боку засудженого (160 випадків або 16 % у структурі застосування наручників) [4, с. 44-45].

При цьому у більшості випадків (545 разів або 92 % від загальної кількості фактів застосування) наручники застосовував персонал чергової зміни виправних колоній з дозволу чергового помічника начальника установи (484 рази або у 81,7 випадках, пов'язаних із застосуванням цього спецзасобу) [4, с. 45].

Фізичну силу застосовували до осіб, які тримаються у виправних і виховних колоніях Сумської - 41 випадок; Запорізької - 34 випадки; Волинської - 23 випадки; Кіровоградської - 21 випадок та Дніпропетровської областей - 19 випадків [4, с. 46]. У розрахунку на 1 тис. засуджених найвищі показники застосування фізичної сили зафіксовано в колоніях управління ДПтС України Волинської (21,7 випадків); Сумської (12,4); Кіровоградської (8) та Запорізької (4,8) областей при середньому показнику 1,9 випадків на 1 тис. засуджених загалом по ДКВС України [4, с. 47]. Головною причиною та приводом для застосування фізичної сили до засуджених у місцях позбавлення волі став їх фізичний опір персоналу колоній (186 випадків або 83,4 % від загальної кількості її застосування загалом).

Досить розбіжною (без будь-яких сталих тенденцій) є статистика застосування до засуджених у місцях позбавлення волі гамівної сорочки. Найчастіше гамівну сорочку застосовували у виправних колоніях Вінницької, Запорізької, Херсонської та Харківської областей. При цьому головними причинами її застосування стало: 1) вчинення засудженими фізичного опору або буйства (85 % у загальній структурі застосування гамівної сорочки); 2) спроба вчинення особами, які відбувають покарання у колоніях, самогубства або членушкодження.

Отже, сучасний стан і тенденції застосування в Україні до засуджених у місцях позбавлення волі заходів фізичного впливу, спеціальних засобів і зброї свідчить про наявність низки проблем правового, організаційного, розпорядчого, психологічного та іншого характеру, що суттєво впливають на правопорядок у виправних і виховних колоніях, а також на стан охорони прав і законних інтересів осіб, які відбувають покарання у виді позбавлення волі, що й виступило додатковим аргументом при виборі теми цієї розробки.

Список використаних джерел

1. Великий тлумачний словник української мови / [упоряд. Т. В. Ковальова]. - Х. : Фоліо, 2005. - 767 с.

2. Закалюк А. П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика : у 3 кн. / Закалюк А. П. - К. : Вид. дім «Ін Юре», 2007. - Кн. 1 : Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки. - 2007. - 424 с.
3. Палагнюк В. М. Вітальне слово / В. М. Палагнюк // Сучасна наука - пенітенціарній практиці : зб. матеріалів II міжнар. практ.-конф. (Київ, 4 груд. 2014 р.) / за ред. В. П. Тихого, Є. Ю. Бараша. - К. : Ін-т крим.-викон. служби; Київ. регіональний центр НАПрН України, 2014. - С. 3-4.
4. Про діяльність підрозділів охорони, нагляду і безпеки кримінально - виконавчих установ у 2014 році : інформ. бюл. - К. : ДПтСУ, 2014. - 72 с.

Стецька Х.С., курсант 4-го курсу ННПФЕКП НАВС.

Науковий керівник: Приходько Ю.П.

Криміналістичне дослідження полімерних ножів

На сьогоднішній день в світі доволі складна криміногенна ситуація, про це свідчить досить високий рівень злочинності. Більша частина кримінальних правопорушень вчиняються за допомогою зброї, і особливу увагу слід надати саме холодній зброї, оскільки досить просте виготовлення холодної зброї, можливість її прихованого носіння, швидкість і безшумність використання, зумовлюють широке поширення різних видів холодної зброї як у населення, так і за допомогою сучасних технологій.

Саме за допомогою сучасних технологій великою популярністю користуються так звані «полімерні ножі» які застосовуються як в побуті, та при виконанні спеціальних завдань. Взагалі полімери - високомолекулярні речовини (гомополімери) з введеними в них добавками (стабілізатори, інгібітори, пластифікатори і т. п., пластмаси, або пластичні маси - складні (композиційні) матеріали які входять в основу полімерів і вони лежать в основі створення таких ножів. А саме добавляють термоактивну пластмасу, її ще називають - дуропласт, яка заснована на основі синтетичних матеріалів. Перевага термоактивної пластмаси в якості матеріалу, і в простій механічній обробці фрезою або на точильному верстаті, що дозволяє легко надати клинку різних форм. Але при цьому не слід переоцінювати можливості синтетичного матеріалу як леза, попри те, що ця група матеріалів стала знаменитою завдяки своїй надзвичайно високій стійкості. Ріжучу здатність такого клинка можна поліпшити за рахунок нарізування зубів, правда в цьому випадку клинок буде більше рвати, ніж різати, тому клинки з полімеру розраховані, насамперед, на протикання матеріалу.

Фактором заборони продажу таких ножів - є небезпека, яка ґрунтується на тому, що на них не реагують метало-детектори, адже при виробництві метал не використовується взагалі і тому їх безперешкодно можна пронести на борт літака, в приміщення державних і громадських установ і організацій, що становить безпосередню загрозу для життя та здоров'я пасажирів, державних та